

Verzoening is de 2 zijden van een verhaal in balans brengen

A B

uitgeverij MUURKRANTEN vzw 50ste jaar • 7x per jaar 3 affiches • 7x 1500 affiches • www.muurkranten.be/de-muurkranten/

Redactie: Jef Merjaert • Mark Van de Vierende • Anthon Vandepitte • Erika Nechelpot • Ludwig Vanderbeke • Beeld: Getty Images • OCM - krant 1295

Onenigheden en conflicten, klein en groot, zijn des mensen. Punt. Een grotere open deur, zeg maar poort, intrappen bestaat haast niet. Wat niet wegneemt dat een ruzie, in welke vorm of schaal dan ook, een probleem vormt dat vroeg of laat opgelost moet worden. De start is bijna steeds hetzelfde: iemand is of voelt zich verongelikt, veronachtzaamd, in zijn wiek geschoten, benadeeld, of zelfs beschadigd wegens een meningsverschil of tegenstrijdige belangen. Bruut, intentioneel machtsmisbruik laten we hier gemakshalve even buiten beschouwing. Afhankelijk van de persoonlijkheid en de teenlengte van (één van) beide partijen mondt dit uit in ongemakkelijke gesprekken met veel stiltes en giftige blikken tot hoogoplopende scheldpartijen en ongeveer alles daartussen. Op een bepaald punt komt het inzicht dat je met koppig blijven mokken of kibbelen niet vooruit geraakt. Idealiter is dat het moment waarop het proces tot verzoening ingezet wordt. Je zet stappen waarbij de verstoring, het ontstane onevenwicht hersteld wordt tot een leefbaar compromis. Hierbij is het van groot belang dat beide kanten een zeker inlevingsvermogen aan de dag leggen voor elkaar; dat er een bepaald begrip groeit voor het standpunt en emoties van de andere. Misschien heb je te impulsief en ondoordacht gehandeld of ben je net te passief gebleven. Je realiseert welke pijnpunten of gevoeligheden er leven bij de andere en waarom. Tegelijkertijd moet je je ervoor hoeden dat je jezelf wegcijfert en de 'schuld' volledig op jou neemt. Daarmee leg je net de kiem voor een volgend conflict! Het is een wederzijds afwegen, geven en nemen, oog en oor hebben voor argumenten, onhebbelijkheden en afwijkingen en ook erkennen dat jij noch de andere volmaakt zijn. Daarbij is het goed mogelijk dat je jezelf beter leert kennen, als je tenminste bereid bent om beide zijden van het verhaal in balans te brengen en zo tot verzoening te komen.

Ludwig Vanderbeke